

एवं कथमनुप्राप्ताः कलिसन्ध्यांशके तदा ॥”

विष्णुः । यथा, महाभारते । १३ । १४६ । ६४ ।

“प्रयहो नियहो व्योमैकैकशङ्को गदाग्रजः ॥”

प्रह्लादाधिलानादौ, चि । यथा, रामायणे । २ । ८२ । १ ।

“तामाध्यगणसम्युर्णं भरतः प्रयहं सभाम् ।

ददर्श बुद्धिसम्यग्गः पूर्णचन्द्रां निशामिव ॥”

“प्रयहा प्रहृष्टैश्शिष्टादिभिर्गृह्योऽधिलानं यस्यां सा ॥” इति तट्टीका ॥ उद्यतवाहुः ।

यथा, रामायणे । ७ । ६५ । १४ ।

“यवसुक्तसु सुनिना प्राञ्जलिः प्रयहो वृषः ।

अभ्यवादयत प्राञ्जलन्दविं सत्यशालिनम् ॥”

प्रयहः, पुं, (प्रयह्यते इति । प्र + यह + “प्रै बणि-

जाम् ॥” ३ । ३।५२ । “रघौ च ॥” ३ । ३।५३ ।

इति च घञ् ।) प्रयहः । इत्यमरः । ३ । ३ ।

२३६ ॥ (“प्रै लिङ्गायाम् ॥” ३ । ३ । ४६ ।

इति घञ् ।) प्रयहणम् । “प्राचप्रयाहे चरति

भिचुः ॥” इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

प्रयौवः, पुं स्त्री, ( प्रहृष्टा यौवा श्रीवाक्यतिरस्य ।)

गृहादौ प्राप्ते धारणं दारुपङ्क्तिः । वाता-

यनम् । इति सुभूतिः । सुखशाला । इत्येके ।

अश्वशाला । इति केचित् । हमश्रीर्धकम् । इति

गोवर्द्धनः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

प्रघटावित्, [ ट् ] चि, ( प्रघटां आङ्मरं

वेत्तीति । प्रघटा + विट् + क्तिप् ।) शास्त्रगण्डः ।

इति चिकाण्डशेषः ॥

प्रघणः, पुं, ( प्रविशद्भिर्जनैः पादैः प्रकर्षेण हन्यते

इति । प्र + हन + “अगारेदेशे प्रघणः प्रघा-

णश्च ॥” ३ । ३ । ७६ । इति कर्मणि अप् ।

नलश्च ।) वृद्धिर्दारप्रकोष्ठकम् । तत्पर्यायः ।

प्रघाणः २ अलिन्दः ३ । इत्यमरः । २ । २ । १२ ॥

अलिन्दः ४ । इति भरतः ॥ ताम्बुलम् ।

लौहसुतरः । इति मेदिनी । यौ, ६० ॥ ( गृहा-

भ्यन्तरप्रथार्यपिष्टिका । यथा,—

“प्रघाणप्रघणालिन्दा द्वारवाहप्रकोष्ठके ।

गृहाभ्यन्तरप्रथार्यपिष्टिकायामपि त्रयम् ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥

प्रघनः, पुं, ( प्रविशद्भिर्जनैः पादैः प्रकर्षेण हन्यते

इति । प्र + हन + अप् । न नलम् ।) प्रघणः ।

इति सुकटः ॥

प्रघसः, पुं, ( प्रकर्षेण अचीति । प्र + अह + अप् ।

“घसपोश्च ॥” २ । ४ । ३८ । इति घसला-

देशः ।) असुरः । दैवः । इति चिकाण्डशेषः ॥

( राक्षसमेदः । यथा, महाभारते । ३।२८।२।

“पर्यणः पूतनो जम्भः खरः क्रोधवशो हरिः ।

प्ररुणसारुणश्चैव प्रघसश्चैवमादयः ॥”)

प्रघाणः, पुं, ( प्रहन्यते इति । प्र + हन् + “अगा-

रैकदेशे प्रघणः प्रघाणश्च ॥” ३ । ३ । ७६ ।

अप् । पक्षे वृद्धिश्च ।) प्रघणः । इत्यमरः ।

२ । २ । १२ ॥ ( यथा, नैषधे । १६ । १२१ ।

“नयति भगवान्भोजस्थानिबन्धनवान्धवः

किमपि मधवत्यासादस्य प्रघाणसुपन्नताम् ।

अपसरदरिद्रान्तप्रत्यविवयत्प्रथमखली

लगनफलदशान्तस्वर्गचलभ्रमविभ्रमः ॥”)

प्रघातः, पुं, ( प्रकर्षेण हन्यते यन्नेति । प्र +

हन् + घञ् ।) युद्धम् । इति हेमचन्द्र-

टीका ॥

प्रघानः, पुं, ( प्रविशद्भिर्जनैः पादैः प्रकर्षेण हन्यते

इति । प्र + हन + अप् । वृद्धिः । न नलम् ।)

प्रघणः । इति सुकटः ॥

प्रघूर्णः, पुं, ( प्रघूर्णति भ्रमतीति । प्र + घूर्ण +

अच् ।) अतिथिः । इति हेमचन्द्रः ॥ प्रहृष्टघूर्ण-

युक्ते, चि ॥

प्रघोषकः, पुं, ( प्र + घुष् + भावे घञ् । ततः

कन् ।) ध्वनिः । इति जटाधरः ॥

प्रचक्रं, स्त्री, ( प्रगतचक्रमिति प्रादिसमासः ।)

चलितसैन्यम् । स्थितसैना । इत्यमरः । २।८।६६ ॥

प्रचचाः, [ स् ] पुं, ( प्रकर्षेण चक्षते वक्तीति ।

प्र + चक्ष + असिः । न ख्यादेशः ।) वृद्ध-

स्यतिः । इत्यादिप्रकोषः ॥

प्रचखः, पुं, ( प्रकर्षेण चखः उग्रगुणत्वात् ।)

श्वेतकरवीरः । इति मेदिनी ॥ ( वत्सप्रीनाम-

वृषतेः सुनन्दागर्भजातः पुत्रमेदः । यथा, मार्क

ण्डये । १।८।२ ।

“वलीवलाकचखश्च प्रचखश्च सुविक्रमः ॥”)

प्रचखः, चि, ( प्रकर्षेण चखः ।) दुर्लभः । दुर्घर्षः ।

प्रगल्भः । ( यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ३३० ।

“नाहं वदामि सुततु लम्भश्रीला वा प्रचख-

चरिता वा ।

प्रेमसम्भावसुलभं भयसुदयति मम तु हृदयस्य ॥”)

प्रतापी । इति मेदिनी नानार्थरत्नमाला च ॥

( यथा, भागवते । १ । ७ । २१ ।

“ततः प्रादुक्कृतं तेजः प्रचखं सर्वतोदिशम् ।

प्राणापदमभिप्रेत्य विष्णुं जिह्यारुवाच ह ॥”)

प्रचखन्मूर्तिः, स्त्री, ( प्रचख्वा मूर्तिर्यस्य ।) वरुण-

वृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ प्रतापयुक्तशरी-

रश्च ॥

प्रचख्वा, स्त्री, ( प्रकर्षेण चख्वा ।) दुर्गाया अष्ट-

नायिकान्तर्गतनायिकामेदः । इति कालीपुरा-

णम् ॥ ( सा तु कृगलखे पीठस्थाने विराजते ।

यथा, देवीभागवते । ७ । १० । ७३ ।

“कृगलखे प्रचख्वा तु चखिकामरकण्डके ॥”)

श्वेतदूर्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥

प्रचयः, पुं, ( प्रचीयते इति । प्र + चिज् चयने +

“एरच् ॥” ३।३।५६ । इत्यच् ।) समूहः । इति

शब्दचन्द्रिका ॥ शिथिलाख्यसंयोगः । स च

परिमाणजनकः । यथा,—

“संख्यातः परिमाणाश्च प्रचयादपि जायते ।

प्रचयः शिथिलाख्यो यः संयोगस्तेन जन्यते ।

परिमाणनूलकादौ नाश्रुणाश्रयनाश्रतः ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥

( यथादिकरणकपुष्पफलादीनां चयने । यथा,

“वृक्षायास्थानां फलानां यथा प्रचयं करोति ॥”

इति सिद्धान्तकौमुदी । ३ । ३ । ४० ॥ )

प्रचरः, पुं, ( प्रचरत्यस्मिन्निति । प्र + चर + आधारे

अप् ।) पन्थाः । इति धरणिः ॥ प्रकर्षेण

गमनश्च ॥

प्रचररूपः, चि, अस्तरूपः । प्रचारविशष्टः । प्रच-

रत् प्रकाशमानं रूपं स्वरूपं यस्य सः ॥

प्रचलाकः, पुं, ( प्रकर्षेण चलतीति । प्र + चल +

आकन् ।) शराघातः । शिखण्डः । भुजङ्गमः ।

इति मेदिनी । के, १६६ ॥

प्रचलाकौ, [ न् ] पुं, ( प्रचलाकः शिखण्डोऽस्या-

स्तीति । प्रचलाक + इनिः ।) मयूरः । इति

मेदिनी ॥ ( यथा, उत्तररामचरिते । २ अङ्के ।

“कूजत्कुञ्जकुटीरकौशिकचटाघुत्कारवत्-

कीचक-

स्तम्बाङ्गमरम्भकमौकुलिकुलकौचावतोऽर्थं शिरः ।

एतस्मिन् प्रचलाकिनां प्रचलतासुद्वेजिताः

कूजितै-

रुहेक्षन्ति पुराणचन्दनतरुस्त्वेष्वु कुम्भीनसाः ॥”)

प्रचलाधितं, चि, ( प्रचल इवाचरतीति । “कर्तुः

क्यङ् सलोपश्च ॥” ३ । १ । ११ । इति क्यङ् ।

प्रचलाय-नामघातोः कर्त्तरि क्तः ।) निद्रादिना

घूर्णितम् । इत्यमरः । ३ । १ । ३२ ॥

प्रचारः, पुं, ( प्रचरणमिति । प्र + चर + भावे

घञ् ।) प्रचरणम् । अक्तः । प्रकाशः । यथा,

“दमनकतरुशाखालम्बिकोलङ्गयुग्मं

तुहिनकिरणविम्बे खञ्जरीटप्रचारः ॥”

इति शङ्कराचार्यः ॥

( प्रचरत्यस्मिन्निति । प्र + चर + आधारे घञ् ।

गवादेश्चरणस्थानम् । यथा, महाभारते ।

१ । ४० । १८ ।

“परिभ्रान्तः पिपासार्तः आससाद सुनिं वने ।

गवां प्रचारेष्वासीनं केनमापिबतां पयः ॥”

अश्वानां नेत्ररोगविशेषः । तच्चिकित्सादिकं

यथा, अश्वप्रेक्षके । ३० । ३१—३६ ।

“प्रच्छादयति यदृष्टिं मांसं पर्यन्तवर्जितम् ।

प्रचारकाखं तं विन्यात् नेत्ररोचं कफात्मकम् ॥

क्षितौ निपात्य तुरगं ततो नेत्रं प्रसारयेत् ।

क्षतकर्मणा भिषग् विद्वान् वडिशेनाक्षिवर्त्तन ॥

ततस्तीक्ष्णं शस्त्रेण क्षिप्यात् प्रावरकं बुधः ।

तारकस्य यथा पीडा जायेत न मनागपि ॥

शुद्धं तत् पूरयेत्तत्र मधुना सैन्धवेन वा ।

प्रचाल्य चोत्थाय ततः शस्त्रजां वेधयेत् शिराम् ।

कुष्ठेन वचया चया तथा चिकटकेन च ।

प्रतिपानं प्रदातव्यं सुरया लवणैः सह ॥

निर्व्यातं विहितं स्थानं यासे दूर्वा च पूजिता ।

गुरुभक्ष्यं न दातव्यं मधुरश्च विशेषतः ॥”)

प्रचुरं, चि, ( प्रचोरतीति । प्र + चुर + “इगुपध-

ञेति ॥” ३ । १ । १३५ । इति कः । यद्वा, प्रगत-

चुराया इति प्रादिसमासः ।) अनेकम् । तत्-

पर्यायः । प्रभूतम् २ प्राच्यम् ३ अदभ्यम् ४

बहुलम् ५ बहु ६ पुरुषम् ७ पुरुष ८ भूयिष्ठम् ९

स्फिरम् १० भूयः ११ भूरि १२ इत्यमरः ।

३।१।६३॥ ( यथा, भागवते । ५ । १३ । २१ ।